

Hodnocení uměleckých aktivit má být zaměřeno na poznávání a sebepoznávání a má rozvíjet schopnost dítěte kriticky myslet. Pro poskytnutí kvalitní zpětné vazby je žádoucí, aby hodnocení proběhlo ihned po akci. Stejně jako v jiných oblastech kurikula i v uměleckých činnostech je třeba vztahovat hodnocení ke stanoveným cílům výuky, konkretizovat pro tento účel cíle dané vzdělávacím programem a na nich postavit plán jednotlivých aktivit.

Výsledná podoba umělecké činnosti musí mít předem stanovená kritéria, která jsou žákům srozumitelná a přiměřená věku (např. pro mladší školní věk jsou vhodná max. tři kritéria, nejlépe napsaná na tabuli, aby je všichni po celou dobu činnosti viděli). S kritérii musí být žáci seznámeni před zahájením činnosti, která bude hodnocena. Hodnocení by mělo být systematické a ucelené, tzn., mělo by zahrnovat více typů hodnocení, aby odráželo různé kompetence žáků.

Pro umělecké aktivity je vhodné používat slovní hodnocení, třeba formou společné diskuse s žáky nad výsledkem umělecké činnosti. Například ve výtvarné výchově je vhodné uspořádat na konci vyučovací jednotky produkty na zem vedle sebe a společně s učitelem nad nimi diskutovat o tom, do jaké míry který produkt splňuje zadaná kritéria, a objevovat a komunikovat o dalších aspektech, které se při výtvarné činnosti dětí obvykle objeví. Důležitá je při hodnocení práce s chybou, neboť umělecká tvorba je oblastí, kde se více než jinde ukazuje, že chyba může být rysem nové, nečekané kvality, která dá dílu úplně jiný rozměr, a je tedy také přínosem. Jako vhodná reflektivní metoda hodnocení ve výtvarné činnosti se jeví rovněž práce s výtvarným portfoliem (může např. dobře dokumentovat žákův pokrok v rozvíjení dovednosti používat různé technologie).

Zůstaneme-li u výtvarných aktivit, není třeba – a v souladu s cíli danými RVP není ani žádoucí – soustředit hodnocení jen na výsledný produkt. Velmi důležitou součástí uměleckých aktivit a jejich hodnocení je jejich komunikační složka. Hodnocení výtvarné činnosti se zaměřuje na čtyři různé aspekty:

- **Výtvarná tvorba** – na základě předem stanovených kritérií se hodnotí hra, experiment, volná tvorba, užitá tvorba, výtvarná akce (spojená s dramatizací) nebo koncept (skici, plánky, návrhy na úpravu učebny atp.). Kritérii mohou být např. volba techniky či dodržení té stanovené, kompozice, práce s barvami, neotřelé nápady, volba použitých vyjadřovacích prostředků, použité nástroje, materiály, techniky či dokončení práce.
- **Výtvarné vnímání** – hodnocení probíhá na bázi reflexe, důležité je, aby učitel nechal dítě rozpovídat se a z toho pochopil, zda a jak je schopné pozorovat okolí, jakou měrou se soustředí, co si myslí, zda umí poznatky verbalizovat a zda umí získávat, zapamatovat si a používat příslušné pojmy.
- **Výtvarná imaginace** – může být řízená i volná a hodnotí se až po jejím vyjádření formou slovní komunikace (popis myšlenkové představy). Hodnotit lze výtvarné vyjadřovací prostředky, objekty umělecké i mimoumělecké povahy, procesy i výsledky vlastní i cizí tvorby.
- **Komunikace** – hodnotit lze začlenění nových pojmů a nových slov do aktivní slovní zásoby, zapojování do diskuse, verbální interpretaci předloženého uměleckého díla, schopnost vyjádřit záměr svého výtvarného projevu, verbální i neverbální reflexi výtvarných činností a prožitků z výtvarných akcí (např. dramatizací), fantazijní přetváření a kombinaci představ či vymyšlení variant možných řešení.